

Ýigit çynarlar

Category: Filosofiýa, Kitapcy
написано kitapcy | 24 январа, 2025
Ýigit çynarlar ÝİĞİT ÇINARLAR

İhtiyardı yaşlı dünya.
Evet, şanlı insan ihtiyardı.
Kadim bereket sona eriyordu.
Sıkıntılıydı.
Sarsılıyordu.
Ne çok buhran yaşanıyordu.
Yaşananlarınsa yaşanacakların yanında esamesi bile okunmayacaktı.
İnsanoğlu doğar, büyür, gelişir ve ölür derler, ölüm hakikatinin sadece insanlar için değil gezegenler içinde geçerli olduğu gerçeğinin acı tanıklık zamanlarıydı.
Gezegenler de ne kadar büyük olurlarsa olsunlar ömürlerinin sonuna gelirler.
İnsanlar gibi, dünyalar da fâni olmaktan kurtulamıyor.
Kısacası Dünya fani.
Yaşadığımız hikmet ve sebepler dünyasının değişmez mukadderatları Dünya kurulalı beri hep var olmuştu.
Koca kalenin her bir şerefli taşına musallat olmuş peşin hükümlü, ideolojik saplantılar içinde ne çok hain cirit atıyordu.
İnsan görünümlü, tarih cahili, tarih taciri, satılık, şerefsiz ne çok kansız nefes alıp veriyordu.
Koca kalenin kapılarını kırıp bütün insanlığı yağma etmeye çalışanlar kendini de kemiriyordu hayâsızca.
Ne çok asalak vardı, hepsi de doymaz iştahlı. Emdikçe emen, semirdikçe semiren.
Ne şeref tanıyan, ne izzet.
Ne ar tanıyan ne hayâ.
Unuttukları insanlığı bir pula, bir ana, kör bir hayale peşkeş çeken.
Zaman dünyayı kara bir sis gibi kaplıyor. İnsanlar şuursuzca

nereden geldiklerini unutup, kıskırtanların gerçek niyetlerine aldırış etmeden “HAZ ve PARA” diye bağıryorlardı.

Gafiller ordusu arsız yeni yetmeler gibi birdenbire, öteye beriye saldırıyor, akıllarını evlerinde bırakıp, bahçe kapısından sokaklara fırlayıp, tabiata saldırıyorlardı.

Çınarları kesip ışığı kalplerine indireceklerini sandılar.

Eline balta tutuşturulmuş gafiller her darbede birer parçalarını yitirdiklerini göremeyecek kadar gafillerdi. Giderek elsiz, ayaksız başsız olmaya mahkûm oluyorlardı da bunu marifet sayıyorlardı.

Böylece keskin güneş yüzlerini yaktı, kavurdu. Hava daha da ısındı.

Ağızları gırtlaklarına kadar kurudu. Önlerine su diye bir tas fitne koyanların köpeği gibi suya ulaşmak için oradan oraya koşup bağıryorlar, şoursuz kahkahalar atarak fitne suyunu bir dikişte içiyorlardı.

Ne büyük cinnet hali.

Ne gölgelenecek bir çınar ne bir tas temiz su vardı artık.

Hazin akıbetin ayak sesleri duyulmaya başlanmıştı.

Giderek tufan coştı, nehirler taştı, yollar çamura döndü. Günü gelip de yakıcı güneş kurutuncaya dek balçık çamur yayıldı her yere. Balçık yayılmaya görsün, korunmak için ne yollara dökülen samanlar ne karşıdan karşıya geçmek için uzatılan kalaslar işe yarar. Çamurdan herkes nasibini alır.

Böyle zamanlarda insanların nefesleri daha sıklaşır. Giderek umutları azalır ve gri renkli bulutların hükmü basar dört bir yanı.

Ama hayat bu devam eder yine de ne olursa olsun.

Her şeye rağmen caminin avlusuna uzanan basamakları usulca çıkan mahalle kedileri huzurun eşsiz dinginliğini geçiriyordu Dünyaya. Güvercinler havalanıyordu bu kadim gezegenin semalarına.

Dünya pazarlarında uyuşturucusundan, pornografiye, kozmetiğinden, modasına, taze hurmaya, din bezirgânlığından, safranın en halisine, nükleer silahlardan, akıllı telefonlara, insan etinden ve ruhundan, organ çeşitlerine varıncaya kadar satılan pazar yerinin dayanılmaz hafifliği hükmünü sürüyordu.

Kendi varlıklarından başka kim varsa köleleştirme ya da yok etme derdine düşmüş bu pazarların sahipleri planlarını şifreli ve kutsal yeminli odalarda, kusursuz organizeli teşkilatlarda devasa plazalarda, devlet saraylarında planlanıp uygulamaya sokuyorlardı.

Kadim surların dizinin dibinde eşsiz manzaraya alışık birkaç çocuk bilyelerini yarıştıtırırken, ileride kendilerini bekleyen hazin akıbetin pek tabi çok uzağındaydılar.

Masumlar ne bilir fitneyi, ne bilir düzenbazlığı, ne bilir adam satmayı.

Ama asla unutulmamalı ki umut hep vardır.

Vatan bilinen toprak da asırlık çınarların varlığı insanı güçlü kılar.

Birçok medeniyetin sizden önce bu Dünyada yaşadığını, ne çileler çekip ne mihnetlere katlandıklarını anlarsınız bu asırlık çınarlara bakarak.

Çınarlar dünyayı hep kötülere karşı savunmuştur. Nesillere rehberlik etmek istercesine nefes alır verirler zamansız olarak.

Ne kadar budanmış olurlarsa olsun hep var oldu bu dünyanın çınarları.

Hep var olmaya devam edeceğine inancı tam yiğit savaşçıları da.

Evet, Dünya fani de var olduğumuz süre boyunca ÇINAR ve YİĞİT olup olmadığımız asıl mesele.

Bu yüzden yara sarmaya devam.

Bu yüzden ÇINAR olmaya YİĞİT olmaya devam. Fİlosofiya